

- 2) Член 8, параграф 1 от Регламент № 2201/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че за определянето на обичайното местопребиваване на дете не е релевантна връзката, която представлява гражданството на майката, както и нейното местопребиваване преди сключването на брака, в държавата членка на юрисдикцията, сезирана с иск за родителска отговорност, като същевременно не е достатъчно обстоятелството, че малолетните деца са родени в тази държава членка и са нейни граждани.
- 3) В случай че нито една юрисдикция на държава членка не е компетентна да се произнесе по искане за разтрогване на брачните връзки по силата на членове 3—5 от Регламент № 2201/2003, член 7 от този регламент във връзка с член 6 от него трябва да се тълкува в смисъл, че фактът, че ответникът в главното производство е гражданин на държава членка, различна от тази на сезираната юрисдикция, е пречка за прилагането на предвидената в този член 7 клауза относно субсидиарната компетентност за обосноваване на компетентността на тази юрисдикция, без при това да е пречка юрисдикциите на държавата членка, на която той е гражданин, да бъдат компетентни да разгледат подобно искане в приложение на националните правила за компетентност на последната държава членка.

В случай че нито една юрисдикция на държава членка не е компетентна да се произнесе по искане относно родителската отговорност по силата на членове 8—13 от Регламент № 2201/2003, член 14 от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че фактът, че ответникът в главното производство е гражданин на държава членка, различна от тази на сезираната юрисдикция, не е пречка за прилагането на предвидената в този член 14 клауза относно субсидиарната компетентност.

- 4) Член 7 от Регламент 4/2009 трябва да се тълкува в смисъл, че:

- в случай че обичайното местопребиваване на всички страни по спор относно задължения за издръжка не се намира в държава членка, е възможно да се констатира компетентността, основана в изключителни случаи на *forum necessitatis* по член 7, ако нито една юрисдикция на държава членка е компетентна по силата на членове 3—6 от този регламент, ако не може в рамките на разумното да се образува или води производство или е невъзможно да се проведе такова в трета държава, с която спорът има тясна връзка, и ако този спор има достатъчна връзка с държавата членка на сезираната юрисдикция,
- за да се приеме в изключителни случаи, че не може в рамките на разумното да се образува или води производство в трета държава, е необходимо да се установи, след подробен анализ на изтъкнатите във всеки отделен случай доказателства, че достъпът до правосъдие в тази държава членка е правно или фактически възпрепятстван, по-конкретно чрез прилагането на процесуални условия, които са дискриминационни или в разрез с основните гаранции на справедливия съдебен процес, без да се изисква страната, която се позовава на посочения член 7, да е длъжна да докаже, че напразно е образувала или се е опитала да образува това производство пред юрисдикциите на същата трета държава, и
- за да се приеме, че даден спор трябва да има достатъчна връзка с държавата членка на сезираната юрисдикция е възможно основаване на гражданството на една от страните.

(¹) ОВ С 423, 7.12.2020 г.

Решение на Съда (първи състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Landgericht Hannover — Германия) — Landkreis Northeim/Daimler AG

(Дело C-588/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Конкуренция — Картели — Член 101 ДФЕС — Искове за обезщетения за вреди за нарушения на разпоредбите на правото на Съюза в областта на конкуренцията — Решение на Европейската комисия за установяване на нарушение — Процедура за постигане на споразумение — Стоки, до които се отнася нарушението — Специални калони — Калони за битови отпадъци)

(2022/C 408/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищец: Landkreis Northeim

Ответник: Daimler AG

при участието на: Iveco Magirus AG, Traton SE, правоприменник на MAN SE, MAN Truck & Bus и MAN Truck & Bus Deutschland GmbH, Schönackers Umweltdienste GmbH & Co. KG

Диспозитив

Решение на Европейската комисия от 19 юли 2016 година, нотифицирано под номер C(2016) 4673 окончателен, относно производство по член 101 [ДФЕС] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело AT.39824 — Камииони) трябва да се тълкува в смисъл, че специализираните камииони, и по-конкретно камиионите за битови отпадъци, спадат към стоките, засегнати от установения в това решение картел.

(¹) ОВ C 53, 15.2.2021 г.

Решение на Съда (първи състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Tallinna Halduskohus — Естония) — AS Lux Express Estonia/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Дело C-614/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Обществени услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт — Налагане чрез общи правила на задължение за безплатен превоз на определени категории пътници — Задължение на компетентния орган да предостави на операторите компенсация за обществена услуга — Метод на изчисление)

(2022/C 408/11)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Tallinna Halduskohus

Страни в главното производство

Ищец: AS Lux Express Estonia

Ответник: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Диспозитив

- 1) Член 2, буква д) от Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета, изменен с Регламент (ЕС) 2016/2338 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 г.

трябва да се тълкува в смисъл, че:

в обхвата на понятието „задължение за извършване на обществена услуга“, предвидено в тази разпоредба, попада задължението на предприятията, които осигуряват на територията на съответната държава членка предвидената в национална законодателна разпоредба обществена услуга за автомобилен и железопътен транспорт, да превозват безплатно и без да получават компенсация от държавата определени категории пътници, по-специално деца в предучилищна възраст и определени категории лица с увреждания.

- 2) Член 3, параграф 2 и член 4, параграф 1, буква б), подточка i) от Регламент № 1370/2007, изменен с Регламент 2016/2338

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

компетентните органи са длъжни да предоставят на предприятията, които осигуряват на територията на съответната държава членка обществена услуга за автомобилен и железопътен транспорт, компенсация за нетния финансов ефект, положителен или отрицателен, върху извършените разходи и реализираните приходи вследствие спазването на установеното с общи правила за тези предприятия задължение да превозват безплатно определени категории пътници по-специално деца в предучилищна възраст и определени категории лица с увреждания.